

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

TÓTH, MAGYAR ÉS TÓTHNÉ kontra MAGYARORSZÁG

(35701/04 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2005. december 6.

Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Tóth, Magyar és Tóthné kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
R. TÜRMEŒ,
V. BUTKEVYCH,
D. JOČIENÉ,
D. POPOVIĆ *bírák*
és S. DOLLÉ, *a Szekció hivatalvezetője*

2005. november 15-én zárt ülésen tartott tanácskozás után az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (35701/04. sz.), amelyet az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. Cikke alapján három magyar állampolgár, Tóth László Sándor, Magyar Ildikó és Tóth László Sándorné ("a kérelmezők") 2004. január 15-én terjesztettek a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") képviselője, dr. Hóltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

1. 2004. október 25-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

2. A kérelmezők 1958-ban, 1965-ben, illetve 1958-ban születtek és egy háztartásban élnek Szegeden, Magyarországon.

A. Az első eljárás

3. Szerény anyagi helyzetére és kiskorú lánya felnevelésének pénzügyi terheire hivatkozva az első kérelmező 1996. december 16-án rendszeres nevelési segínyt kért Szeged polgármesterétől. 1997 februárjában kérelmét elutasították; a kérelmező a felettes közigazgatási szervhez fellebbezett. 1997. április 10-én Szeged Város Önkormányzatának Közgyűlése helybenhagyta a polgármester határozatát.

4. 1997. május 14-én az első kérelmező pert indított a Szegedi Városi Bíróság előtt, melyben a Közgyűlés határozatának bírósági felülvizsgálatát kérte. 1997. október 27-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező által a Szegedi Városi Bíróság és a Csongrád Megyei Bíróság ellen előterjesztett elfogultsági kifogást.

5. 1998. február 9-én és április 29-én a bíróság tárgyalást tartott. Az első kérelmező által ismételt előterjesztett elfogultsági kifogásokkal kapcsolatos eljárást követően 1999. április 2-án az ügy – bírósági hatásköröket érintő jogszabályi változás miatt – átkerült a Megyei Bírósághoz.

6. 1999. június 28-án a Megyei Bíróság elutasította a keresetet. 1999. augusztus 13-án az első kérelmező a Legfelsőbb Bíróság előtt megtámadta a határozatot. 2000. január 13-án a Legfelsőbb Bíróság beadványa kiegészítésére hívta fel az első kérelmezőt, aki 2000. február 24-én tett eleget a felhívásnak. 2001. február 16-án a Legfelsőbb Bíróság úgy határozott, hogy a beadványt nem felülvizsgálati, hanem fellebbviteli eljárásban bírálja el.

7. 2001. február 22-én a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte az 1999. június 28-i határozatot és az ügyet visszautalta az elsőfokú bíróság elé.

10. A folytatódó eljárásban a Csongrád Megyei Bíróság bírái elfogultságot jelentettek be. 2001. november 20-án a Legfelsőbb Bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróságot jelölte ki az ügy tárgyalására. Ez a bíróság 2002. július 4-én ingyenes jogi képviselőt rendelt ki az első kérelmező számára.

8. 2002. szeptember 17-én a Bács-Kiskun Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte a Közgyűlés határozatát, és az ügyet visszautalta az elsőfokú közigazgatási szervhez. Az alperes szerv fellebbezett.

9. 2003. július 9-én a Fővárosi Ítéltábla tárgyalást tartott, de azon a felek nem jelentek meg. 2003. szeptember 17-én a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta a Megyei Bíróság határozatát.

10. A folytatódó közigazgatási eljárásban 2004. január 13-án megítélték a kért segínyt az első kérelmező számára. Az első kérelmező által a megítélt összeggel kapcsolatban előterjesztett fellebbezést a másodfokú közigazgatási szerv 2004. május 14-én elutasította.

11. 2004. június 21-én a kérelmező bírósági felülvizsgálatot kért. 2004. december 13-án a Békés Megyei Bíróság elutasította a keresetet.

B. A második eljárás

12. 2001-ben és 2002-ben a kérelmezők kiskorú gyermekeik nevében több kérelmet terjesztettek elő Szeged polgármesteréhez egy más típusú szociális támogatás (*gyermekintézményi étkeztetési térítési díj támogatása*) iránt. 2001. július 16-án, illetve 2002. július 11-én kérelmeiket elutasították. Szeged Város Önkormányzatának Közgyűlése 2001. október 5-én, illetve 2002. szeptember 16-án elutasította fellebbezésüket. A kérelmezők a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróságtól a határozat bírósági felülvizsgálatát kérték.

13. A Megyei Bíróság 2003. szeptember 15-én elutasította keresetüket azzal az indokkal, hogy a közigazgatási hatóságok határozatai összhangban álltak a helyi szabályokkal. E szabályok kizárták a kért támogatás megadását abban az esetben, ha a támogatás iránt folyamodó – mint a kérelmező is – más szociális juttatásban (*rendszeres gyermekvédelmi támogatás*) már részesült.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE (ELSŐ ELJÁRÁS)

17. A kérelmezők panaszolták, hogy az első eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság.. ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

18. A Kormány vitatta a panaszt.

19. A figyelembe veendő időszak 1997 februárjában kezdődött és 2004. december 13-án zárult le. Ilyen módon két közigazgatási és két bírósági szinten hét évig és tíz hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a második és a harmadik kérelmező nem vett részt félként az eljárásban. Ebből következően a 35. Cikk 3. bekezdése értelmében panaszuk *ratione personae* összeegyeztethetetlen az Egyezmény rendelkezéseivel, így a panaszt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

21. Az első kérelmező panasza nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

22. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

23. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

24. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

15. A kérelmezők mindkét eljárás kimenetelét és tisztességtelen voltát, továbbá a második eljárás elhúzódását is panaszolták.

16. A Bíróság vélelmezi a hazai jogorvoslatok kimerítését és azt, hogy e panaszok *ratione personae* összeegyeztethetők az Egyezmény rendelkezéseivel (v.ö. fenti 20. bekezdés), mert úgy találja, hogy a kérelemnek ez a része mindenképpen nyilvánvalóan megalapozatlan az alábbi indokok miatt:

17. Amennyiben a kérelmezők panaszai úgy értendők, hogy azok a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érintik, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen

nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, ha e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állít fel a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I).

28. A jelen ügyben nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárások egyéb módon tisztességtelenek lettek volna. Továbbá, a második eljárás hosszát illetően a Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás 2001-ben kezdődött és 2003. szeptember 15-én a Megyei Bíróság határozatával zárult le. Tartama – két közigazgatási és egy bírósági szinten kevesebb, mint három év – nem lépte túl az “ésszerű időt”.

29. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

30. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

31. Az első kérelmező 2000 euró nem vagyoni kár megtérítését követelte.

32. A Kormány vitatta az igényt.

33. A Bíróság úgy véli, hogy az első kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve a kért összeget teljes egészében megítéli számára.

B. Költségek és kiadások

34. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

35. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az első eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt az első kérelmező tekintetében elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 2000 eurót (kétezer euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetési átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2005. december 6-án a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.P. COSTA
elnök